

ЈЕЗИК

језик народни, матерњи, звичајни,
језик књижевни

А државни језик не постоји и добро треба га са

чувају те мисли оне државне заједнице где појачу државну чине многе
народи. Аустрију је поткопао државни језик. Крај је 20-ом "ситом" —
ни го данас не знамо која је то сита која матерњи језик може изгубити као
што се зуб чупа. Затим је чинила неке конпесије и чекала природни процес и
његове учинке. Природни процес за то не постоји, али постоји, може постојати
процесу латим приликама и околностима. Америка, Да, али Америка није Аустрија
је. Аустрија се прократила на све стране марањем земаља окупацијама и анек-
сијама и сеобом народа. А Америку су нацистичке ксефеничке групе и појединци,
багвини у рату и ол закона, мате групе и појединци који нису носили нису мог-
ли носити кивот своје историје, традиције језика. Америка је врста модерне
Вавилонске куле, а Вавилонска кула је мит необучно обриван. Како се с јомоћу
језика — тежите, само језика — на једној на Јерусалимској ватри скуча и претопи
мноштво људи са хиљада континентата и острва, оне је то страшно и голема суи-
цидација. Само мало гаје од почетка процеса америчког, шта вилите. Ми ћемо
упроти прст у оно што је нама најближе и најразумљивије: научне радове оних
високих школе
врста лабораторијске и кабинатске књижевност, музеје, библиотеке, сабрани архив
архивска и библиотечка позоришта и опере. Колико нам је — нама од језика и на-
књиге — колико нам је могућно, виримо и у систем државне управе, у локалне ау-
тономије, у у војску у мир и у рату, у тежак проблем богатства и најбогаташтва.
Језик, бивши енглески језик говори се у Америци из стотину апарата за номадиз-
ацију и стотину психолошких и нераних процеса језик је збрива процедура у
смислу етимологије и фонетике и она је — хвала Богу — ослободити најзастарелог ен-
глески језик опасне конкуренције, поставити латинизовано америчким језиком.
Књижевност, али кључа од алтерације и аберације сваке врсте, али кључа од алтерације
дуго и паметно готовито и кроко свачије и ниције већ америчко и још ужасно
малом животом,
локално и безмало парохиско, али пуно сокова, најбогаташтво, пуно

naveseno i prevensano teškim govornim i onim govora i svojim drugim, ot
 nektarskih po najotrovnijih... [ovo] zemlji Južnih Slovena, koja je čvrsta stov
 ne nastaje Austrije, stoji mozgovi naroda i problem se postavljaao pritično avost
 riski. Otkloven je mirotvđu, i osetljivostu koja je samo retko jedan od prin-
 cipie grjavnoeg upravljanja. Svi narodi i narodišni manjine i manjine imaju slobo
 lu svoga jezika, svoga govora, svoje škole, svoje književnosti. To je uvidan sta
 i gest, to je, jer najviše slobole i najviše vere u kulu. Čelarek, u ovoj zem
 lji, prjavno rezon, ujedno i moralni i poetski rezon. Što se robenim jezikom
 fiksira, to je zvezdama fiksirano.

X X

Čovjek je svojim svejedno reči i čovek
 ili jezik. I čovek i jezik jesu rezultante vrlo gatačih i uporebnih protok
 sti. Č čovek i jezik, u svakoj svojoj fazi, jeste produkt i svoga vlastitog
 stvaranja, samostvaranja. Čovek, je, od rođenja i zreo, onakav je i onoliko kakvi
 i kolikim je sam sebe načinio, a vrednost ili nevrednost njegovu fiksira je
 jezik i kroz govor čoveka i kroz govor istorije i književnosti. A šta mislite
 o orpsoj narodnoj pesmi za koju se obično kaže da u njoj ima svega, samo č
 nema multumisti jezik je fiksirao jezik ta ima velike, retke multumisti.
 Na primer: izbor, svesti izbor između dvoje — svejedno je kojom dvoje, ali
 od kojih je jedno veće moralno dobro, a drugo manje dobro i čija
 odluka. Šta kažete o ovakovima: na je grešan i sraman postupak uzeti, dobiti
 od sebe, lako lako moralni prelet na odlučujući metod za ono što se može
 ne sme činiti. Jezič je ~~opozicija~~ signalizacija svega sveta čovekova života
 i govora. Svest u čoveku i u jeziku je ~~opozicija~~ signalizacija svesnost, to je, intencijno.
 Ako smo privremeno ~~ovo~~ jezikro naše čovečanske suštine, možemo, kaže, ~~možemo~~ o
 jeziku ustalom opet i o čoveku slegati. Kao kažemo jezik, ~~polirnut~~ smo
 obe sveta. ~~jezik~~ dva sveta? Jezič je onaj čija granična linija, čiji horizont
 je jezičkom tretanje od svemira kome od svakoga čoveka, za svakog čoveka i
 svežuljske interese. Kao se ta linija, taj horizont pređe, to je transpenlenji
 je u drugi svet. Taj drugi svet, može biti vrlo i sasvim blizu onom prvome

[illegible]

више kvalititet našeg života. Filozofi razlikuju ono što bi se u našem jeziku
možemo govoriti razgovor i govorjenje. Govorjenje ima tempo brižnjive reči ispa-
daju kao zrna kukuruza iz kupača. A govor je ono što su stari Grци nazivali
vati po^u logos i logos; reč sa svojom strahovitom apstraktnom silom i logoi, ka-
što je razgovor sa razmišljanjem, "mislenijom", vizualizacijom, svrhom. Ali tako ili tako,
tako i tako, ne^o čovek je jezik. Da bi čovek govorio treba mu jezik. Da bi čovek
pisao, treba mu jezik. Da bi čovek mislio, treba mu jezik. Da bi čovek h^utao,
treba mu jezik. H^utaće je stvar velike – veličinske reč. 2. lanenšij vrlo zna-
čajni jezik od najznačajnijih. Altre Ala to pisao je u svojoj velikoj leu o
psihologiji umetnosti likovne Glasovi tipični : Umetnost je poznata kao vrsta
izrazopostavljaju i simbol. Čovečanstvo, oduvek gestima svojim govori jezik je-
lini jezik, ali je nerole polazio presvetog izraz njihova h^utaća. Bula ne melituje,
je jeo što ^{kao} čupiter Altre. / Bula ne jeo na jedan način melituje, čupiter ne drugi način
Altre. / Beste ni tv, ujedno, osatili, koji je jezik potreban za h^utaće, ako bi h^u
h^utaće biti velike stvar.

ни који пиште, мистички на ~~паше~~ ^{паше} послање се
 извесним напором и неким вишим пињем, сви знате ово : реченица, према чо
 га ~~го~~ језик сасвим правилна; према филозофији језика сасвим права — не на
 ваља. Пребриш мисти, тражи копај по себи пиши грађу ~~на~~ ^{на} пету релативну. Је
 зик је и тиранин, а свакако је он он, народ ни или кични језик ~~пре~~ ^{пре} језик
 пре него што је стик он је он. Пре него што се за стик може казати да је
 човек мора се моћи казати да је ~~човек~~ ^{човек} језик човек. чо ће добро разумети
 ово што смо сада казати? Човек који сем свог матерњег језика има бар један
 стран језик поштено са густом начитаношћу саверијантима ~~језике~~ ^{језике} и стихова.

под logičkama jezikom okom uhom i mozgom. Na drugom kraju skake razumeće
 kas onaj koji olično zna o neku početnu, zavičajnu varijantu svoga rođenog
 i narodnog jezika: dobro zna srpski u mnogobrojskom govoru ili zna dobro
 srpski u šumelijskom, sremskom, ličkom govoru. Ili: dobro zna hrvatski u
 zagorsko-kačkavskom govoru ili dobro zna hrvatski u zagrebačkom govoru
 pre trideset godina i od danas. Na jezik glasnik na jezik pisak je uho
 naše osetaivo. Je li hrvatski pisak ima rečenicu u kojoj je ušlo da iz-
 bigne onu silom i glupo nalučavanu političko-lingvističku mizantropiju srpski
 hrvatski ili hrvatski srpski i čeka: a kad počne mešati štokavsko i kačkav-
 sku intenciju za to je ona rečenica: Snahe ti toga lažavog i našeg og.
 To treba da bude, просто речено srpski intencija i je; a kačkavsko je intencija
 vno mnogo blaže i vrlo simpatično, o čime se ovde patetično srpski pisak
 potpuno slaže, jer je iskustvo posta dva meseca života u Krapini, da u tom
 jargonu ima nešto umišeto, čovečno, vrtke vrste. Ali ono srpsko je ~~nešto~~
 pisak ne zna fine razlike nefinih komeknih, zavičajnih govora. Srećom se
 mnogo služi glagolom lažati, i to u naj sasvim suprotne stilizaciji.
 Na taj besna zapovest da neko uđutu. A na taj je: ~~upoznata~~ da čoveka na-
 tako i lepo govori. ~~Čak~~ i svima običnim i zlogama, srpskim je
 načelom, poimljen na sve strane, ali i ipak, sačno upotrebljen samo u rečenici
 koju ~~likitira~~ prirodno prirodno stečen način govora u celnome kraju. Sna-
 ne psuje srećom, ~~obijavio~~ črha ili višoj, ili u sasvim trivijalnoj hierarhiji.
~~Alente~~ ~~Alente~~ gospode. Jezik nije rečnik; jezik je čovek sa životom i življenjem
 čoveka. Na pokrajinskih govoru ima srpskih govora ima ~~ima~~ govora potpuno
 akih plemena koji su u početku fin i iji da zadržava je nego govori, čim i stil
 vi kulturnih jezika. Je li potpuno ostransko plemo / mistični nadlež
 francuskog naučnika Bransika / ~~maže~~ na tri oštro razlikovane načina meže
 glagol xtetu: hoću zato što sam negovoren hoću zato što sam prisiljen, hoću
 zato što sam tako rešio sam na sebe. Čitajući te tekstove zabavljate sam
 se u sebi. Ako bih tom potpunoj rečenici: To jestvare važna tačno o tako
 jer je tako hoću on ~~ima~~ masme što i pita koje hoću je bih morao odgovoriti